

Program INTERACT IV 2021-2027 (projekt)

Spis treści

1. Wspólna strategia programu: główne wyzwania w zakresie rozwoju oraz rozwiązania polityczne	3
1.1 Obszar programu (niewymagany w przypadku programów Interreg C).....	3
1.2 Wspólna strategia programu	3
1.3 Uzasadnienie wyboru celów polityki oraz celów specyficznych dla Interreg, odpowiadających im priorytetów, celów szczegółowych oraz form wsparcia z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, brakujących połączeń w infrastrukturze transgranicznej	18
2. Priorytety [300]	18
2.1 Tytuł priorytetu(powtórzyć dla każdego oddzielnie)	18
2.1.1. Cel szczegółowy (powtórzyć dla każdego wybranego celu szczegółowego, dla priorytetów innych niż pomoc techniczna)	18
2.1.2. Powiązane rodzaje działań oraz ich spodziewany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego, w stosownych przypadkach	19
2.1.3. Wskaźniki.....	22
2.1.4. Główne grupy docelowe.....	23
2.1.5. Wskazanie konkretnych terytoriów docelowych, w tym planowane wykorzystanie ZIT, RLKS lub innych narzędzi terytorialnych	26
2.1.6. Planowane wykorzystanie instrumentów finansowych.....	26
2.1.7. Orientacyjny podział zaprogramowanych zasobów UE według rodzaju interwencji	27
3. Plan finansowania	27
3.1 Środki finansowe według roku	27
3.2 Całkowite środki finansowe według funduszu i współfinansowania krajowego	28
4. Działania podjęte w celu zaangażowania odpowiednich partnerów programu w przygotowanie programu Interreg oraz rola tych partnerów programu we wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie	30
Znaczenie partnerów w kontekście celu programu	30
Specyfika terytorialna	31
Proporcjonalność podejścia.....	31
Działania podjęte w celu ułatwienia szerokiego zaangażowania i aktywnego udziału partnerów w przygotowaniu programu	31
Zaangażowanie partnerów podczas realizacji	32

Podejście regionalne.....	32
Zasady	33
Zasięg geograficzny	34
5. Podejście do komunikacji i widoczności programu Interreg (cele, docelowi odbiorcy, kanały komunikacji, w tym, w stosownych przypadkach, zasięg w mediach społecznościowych, planowany budżet i odpowiednie wskaźniki monitorowania i oceny) ...	35
Cele.....	35
Docelowi odbiorcy	35
Kanały komunikacji	36
Planowany budżet	36
Monitorowanie i ocena.....	37
6. Wskazanie wsparcia dla projektów o małej skali, w tym małych projektów w ramach funduszy małych projektów	37
7. Przepisy wykonawcze	37
7.1. Władze programu	37
7.2. Procedura tworzenia wspólnego sekretariatu	37
7.3. Podział odpowiedzialności między uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie i KTZ, w przypadku korekt finansowych nałożonych przez instytucję zarządzającą lub Komisję	38
8. Stosowanie kosztów jednostkowych, kwot/stawek ryczałtowych i finansowania niepowiązanego z kosztami.....	40

1. Wspólna strategia programu: główne wyzwania w zakresie rozwoju oraz rozwiązania polityczne

1.1 Obszar programu (niewymagany w przypadku programów Interreg C)

Odniesienie: Art. 17(4)(a), Art. 17(9)(a)

Nie dotyczy Interact

1.2 Wspólna strategia programu

Podsumowanie głównych wspólnych wyzwań z uwzględnieniem różnic i nierówności gospodarczych, społecznych i terytorialnych, a także wspólnych potrzeb inwestycyjnych oraz komplementarności i synergii z innymi programami i instrumentami finansowania, wniosków z dotychczasowych doświadczeń oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego, w przypadku gdy obszar objęty programem w całości lub w części jest objęty zakresem co najmniej jednej strategii

Odniesienie: Art. 17(4)(b), Art. 17(9)(b)

Zgodnie z Art. 3.4 projektu rozporządzenia Interreg, celem współpracy międzyregionalnej jest wzmocnienie skuteczności polityki spójności. Programy Interreg to główna grupa docelowa programu Interact. Inni interesariusze współpracy również otrzymują wsparcie Interact w kontekście np. strategii makroregionalnych, Artykułu 17 lub po prostu w ramach szerszej realizacji polityki spójności. Z tego powodu niniejsza sekcja, zamiast na czystej analizie terytorialnej, skupia się na „klientach” Interact.

Analiza SWOT Interreg

Istotnym stało się zrozumienie programów Interreg jako narzędzia polityki spójności, jego mocnych i słabych stron oraz rozważenie szans i zagrożeń na przyszłość, zwłaszcza w kontekście debaty dotyczącej przyszłości. Taka analiza została przeprowadzona w ramach procesu programowania Interact IV wspólnie z interesariuszami programu. Stanowiła ona ważny wkład w przyszłe prace Interact. Ujawniła obszary, w których nasi interesariusze mogą potrzebować pomocy Interact, i w których programy Interreg mogą stać się jeszcze bardziej skutecznym i uznanym narzędziem w ramach polityki spójności a także poza nią.

Ponieważ obecne ramy prawne dla polityki spójności po 2020 r. nie przewidują oceny ex-ante, konieczne było zachowanie dyscypliny w gromadzeniu i interpretacji danych wprowadzających. W związku z tym program Interact został opracowany w oparciu o przegląd strategicznych dokumentów ramowych i innych źródeł (7. sprawozdanie w sprawie spójności, oceny ex post okresu programowania 2007-2014, Pobudzanie wzrostu i spójności w regionach przygranicznych UE, Komunikat w sprawie wzmocnienia innowacji w Regiony Europy: Strategia na rzecz odpornego, sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego wzrostu itp.), które dostarczyły solidniejszych dowodów dla

poszczególnych punktów analizy SWOT. Były to głównie dokumenty na poziomie UE, co ma na celu zachowanie ogólnej perspektywy Interreg i zasadności argumentów na tym poziomie. Nie oznacza to, że nie ma przykładów potwierdzających argumenty przeciwnie. Uważamy jednak, że przedstawione tu punkty dają solidną podstawę dla ogólnych wniosków dotyczących Interreg.

Silne strony

Wydaje się, że większość dokumentów strategicznych przeanalizowanych na potrzeby niniejszego dokumentu uznaje wartość dodaną Interreg, zwłaszcza w kontekście europejskim (integracyjnym). Obecny klimat polityczny, w którym kwestionuje się projekt europejski, z pewnością uświadamia interesariuszom strategicznym, jak ważna jest współpraca. Przyczynia się to do zacieśnienia wspólnoty i zrozumienia konceptu UE, jednocześnie zbliżając do siebie zarówno instytucje, jak i ludzi. Dzięki 30-letniemu doświadczeniu programy Interreg zostały ugruntowane w polityce Unii jako stabilne struktury zarządzające wieloletnim finansowaniem działań w ramach współpracy w danym obszarze. Nie bez przyczyny strategie makroregionalne, strategie dotyczące basenów morskich i inne strategie terytorialne (wraz z interesariuszami) poszukują wsparcia Interreg nie tylko w zakresie finansowania, ale także doświadczenia. Jednocześnie, powiązanie z taką strategią może nadać programom Interreg dodatkowe znaczenie strategiczne w ramach danej polityki lub terytorium.

Koncentracja terytorialna znacznie ułatwia programom Interreg unikanie typowego podziału sektorowego a zatem jest miejscem, w którym mogą się spotkać różne kompetencje (i interesy), aby w innowacyjny sposób rozwiązywać wspólne wyzwania. Dlatego też programy/projekty Interreg postrzegane są jako inkubatory innowacji i doświadczeń, w których wszyscy interesariusze (na każdym poziomie) uczestniczą w procesie współtworzenia lepszego jutra. W ostatecznym rozrachunku daje to poprawę zarządzania publicznego i usług dla obywateli. Musi to być raczej motywujące środowisko pracy, ponieważ struktury Interreg są zawsze gotowe do promowania polityk UE wśród obywateli poprzez np. EC Day lub Regio Stars. Niewiele innych instrumentów polityki UE może liczyć na tak aktywne działania ich społeczności.

Niezwykle ważnym aspektem polityki Interreg jest kapitał ludzki – czynnik, którego nie można lekceważyć. Od prawie 30 lat jest on motorem rozwojowym tych programów. Interreg może być dumy z ludzi, którzy wykazali się umiejętnością uczenia i dostosowywania się do zmieniających się zasad i wymogów politycznych w ramach dość skomplikowanej struktury i gąszczu zasad Interreg.

Słabe strony

Złożoność poszczególnych czynników (interesów, interesariuszy, pomysłów, struktur, zasad itp.) w programach Interreg ma duże znaczenie na poziomie strategicznym. Fakt, że

programy łączą w sobie tak wielką „różnorodność” stwarza wyzwanie w zakresie odpowiedzialności za strategiczne sterowanie i wdrażanie programów i projektów. Z jednej strony może to prowadzić do konfliktów z powodu różnych wizji (lub po prostu nieścisłości w rozumieniu/interpretacji?), a z drugiej – postawy przejawiającej się istnym leseferyzmem gdzie nikt nie czuje się rzeczywiście odpowiedzialny za przejęcie przywództwa (za wizję, wyniki, procesy itp.). W efekcie wciąż mnożą się przykłady, w których projekty definiują program, a nie odwrotnie. Jest rzeczą oczywistą, że wszystkie programy radzą sobie z tą złożonością, ale w dłuższej perspektywie owe „wyzwania” mogą być trudne do zrozumienia dla interesariuszy polityki UE wysokiego szczebla. Ostatecznie wydawać by się mogło, że braknie wśród nich wspólnej wizji działania i przestaną oni postrzegać Interreg/współpracę jako poważne narzędzie polityczne, mimo że kwestie współdziałania/koordynacji podkreśla się zawsze jako ważną część skutecznego wdrażania polityki. W rezultacie można uznać, że budżet w nowych WRF po 2020 r. został nieproporcjonalnie obciążony.

Liczba programów i w konsekwencji projektów nie ułatwia tworzenia historii o współpracy na zagregowanym poziomie polityki spójności. Istnieją natomiast tysiące rozproszonych historii sukcesu. Każdy może opowiedzieć swoją lokalną historię, ale może być trudno je zagregować, by usatysfakcjonować polityczną logikę odpowiedzialności politycznej na poziomie UE. Wydaje się, że w tym przypadku istnieje konflikt między sukcesem terytorialnym Interreg a logiką polityki sektorowej, i Interreg może utknąć w tym konflikcie.

Z drugiej strony brak strategicznej wizji współpracy nie pomaga w opracowaniu uznanego na poziomie strategicznym systemu monitorowania polityki (wskaźników), który opowiadałby historię współpracy w sposób znaczący dla tych interesariuszy. Dlatego też podejmowane próby mają charakter oddolny i jedynie odgadują wymagania stawiane na szczeblu politycznym. Fakt, że rezultaty są zwykle długoterminowe, a współpraca (dobra/lepsza) może z czasem stać się wynikiem samym w sobie, nie zawsze odpowiada tym ambicjom politycznym. W efekcie zamiast doceniać współpracę jako taką za to, czym jest, dodaje się do niej inne cele, co prowadzi do swoistego przeciążenia, a tym samym zamieszania lub braku koncentracji. Fakt, że potencjał wykorzystania ustrukturyzowanego cyklu uczenia się z procesu ewaluacji (operacyjnej i ex-post) nie jest powszechną praktyką we wszystkich programach, również nie pomaga w realizacji tego wyzwania.

W badaniu Komisji Europejskiej dotyczącym barier granicznych (2017 r.) zwrócono uwagę na znaczenie współpracy wszystkich kluczowych interesariuszy w dążeniu do usunięcia danej bariery, a co za tym idzie – osiągnięcia korzyści, jakie można dzięki temu osiągnąć. Programy Interreg, ze względu na swoją skomplikowaną strukturę i tendencję do przeregulowania wynikającą z dominującej kultury zerowego ryzyka, stawiają koszty wejścia dla nowych beneficjentów na stosunkowo wysokim poziomie. Inne źródła finansowania mogą być

„łatwiejsze do zdobycia”, a zatem obecność typowych podmiotów w Interreg na ogół przeważa.

W sytuacji, gdy do instytucji administracyjnej trafia wiele zasobów (o rzeczywistej lub postrzeganej złożoności), istnieje realne ryzyko potencjalnego zaniedbania strategicznej pracy nad realnym kontaktem z danym terytorium i jego wspólnymi wyzwaniami strategicznymi. Połączenia między programami Interreg – nie mówiąc już o programach krajowych i regionalnych – są słabe. W rezultacie w ramach działań Interreg można ponownie sfinansować te same pomysły, a na wyższym poziomie nie uwzględniać strategicznego zakotwiczenia programów i wyników projektów w ramach danej polityki, aby uczynić je bardziej zrównoważonymi. Skupienie się (w pierwszym kroku) na sprawach administracyjnych utrudnia również inwestowanie rzeczywistych zasobów w rozwijanie wiedzy specjalistycznej w odpowiednich dziedzinach objętych programem.

Ostatnią, lecz równie ważną kwestią, jest fakt, iż cykl zamyka się powrotem do zasobów i strukturalnego wyzwania Interreg polegającego na finansowaniu codziennych operacji gotówką na rachunku. Logika przepływów finansowych funduszy strukturalnych ma zastosowanie do programów Interreg. To sprawia, że zasoby pomocy technicznej, jedyne finansowanie personelu zarządzającego programem, są wrażliwe i nie zawsze są zsynchronizowane z potrzebami programu w cyklu programowania. W połączeniu ze stosunkowo niskim wykorzystaniem form kosztów uproszczonych wymaga to również od beneficjentów zdolności do długoterminowego finansowania wstępnego działań. Zdecydowanie utrudnia to wejście dla być może odpowiednich, ale słabszych finansowo beneficjentów.

Możliwości

Nowy okres programowania niesie ze sobą duże nadzieje na oczekiwane uproszczenia. Projekt pakietu legislacyjnego został znacznie odchudzony i powinien zamknąć się w zintegrowanych ramach odpowiednich dla wszystkich funduszy polityki spójności. Ponadto oczekuje się zmniejszonego prawodawstwa wtórnego w postaci wytycznych, co stanowiło w bieżącym okresie nie lada problem i jeszcze bardziej skomplikowało już i tak zawiłą sytuację stanu prawnego, znacząco utrudniając jej zrozumienie. Początkowa idea oparta na działaniu „bez wytycznych” została zredukowana, co pozwala uniknąć braku skuteczności przy objaśnianiu potrzeb.

Niektóre z propozycji uproszczeń wybiegają poza wcześniej ustalone założenia: tyczy się to m. in.: pojedynczej próby do audytu, kontrolach zarządczych opartych na analizie ryzyka, szerszego stosowania metod uproszczonych. Zadania w zakresie księgowania wydatków mogą (ale nie muszą) zostać w pełni zintegrowane z Instytucją Zarządzającą, a programy mogą działać poza obszarem wsparcia bez konieczności monitorowania przekroczeń

jakichkolwiek limitów. Podsumowując, powinno to znacznie ograniczyć koncentrację (i przeznaczane zasoby) na czysto administracyjnej stronie zarządzania programem.

Pozytywną stroną zwiększania presji na zasoby jest możliwość przetestowania nowego modelu koordynowania interwencji pomiędzy programami na tych samych terytoriach, nawet jeśli mają one inny charakter (transgraniczne a transnarodowe). To „oportunistyczne” myślenie, nie obejmujące wymogów regulacyjnych, mogłoby w rzeczywistości zostać wykorzystane dla wszystkich programów do ponownego przemyślenia nisz programowych w pokrywających się obszarach geograficznych. Można pokusić się o nawet jeszcze śmielsze działania, gdy innowacyjne inicjatywy, takie jak pomoc zwrotna, zostaną ponownie przedstawione podczas nowego procesu programowania.

Te wysiłki na rzecz uproszczenia i usprawnień mogą ostatecznie stać się okazją do uczynienia współpracy jeszcze atrakcyjniejszą i – co najważniejsze – szeroko dostępnej dla interesariuszy spoza Interreg. Komunikat Komisji w sprawie zwiększania innowacyjności europejskich regionów (dalej zwany „Komunikatem”) promuje współpracę jako narzędzie dialogu, uczenia się, inspiracji, a ostatecznie podejmowania inicjatyw/projektów inwestycyjnych. Interreg, jako „inkubator współpracy” w Europie, powinien zyskać na tym w sposób szczególny.

Należy oczywiście wykroczyć poza czyste chwyt marketingowe i wdrożyć także działania o znaczeniu strategicznym. Sposobem na osiągnięcie tego celu może być zakotwiczenie (przynajmniej niektórych) działań Interreg w wyzwaniu polegającym na trwałym usuwaniu barier granicznych określonych w Komunikacie Komisji. Może to wymagać znacznie silniejszego przywództwa politycznego a także zaangażowania państw uczestniczących oraz instytucji zarządzających, które musiałyby podtrzymać przywództwo i aktywny dialog między instytucjami odgrywającymi kluczową rolę w usuwaniu danej przeszkody. Jednocześnie w wezwaniach do zaktualizowanej Agendy Terytorialnej 2020+ (lata 2020-2030) podkreślono potrzebę powrotu do podejścia terytorialnego i położenia nacisku na rolę współpracy terytorialnej i zarządzania obszarami funkcjonalnymi. Oba te czynniki stanowią mocne strony Interreg.

Wreszcie wspólne wskaźniki rezultatu mogą być okazją do próby uchwycenia skumulowanego wkładu Interreg w politykę spójności, nawet jeśli nie jest on uważany za w pełni reprezentatywny pod kątem podstawowej wartości dodanej Interreg. To z kolei może wzmocnić strategiczną komunikację z Interreg i po raz kolejny stanowić odpowiedź na strategiczny apel Rady UE o zwiększenie widoczności polityki spójności.

Zagrożenia

Logika nowego rozporządzenia Interreg na lata 2021-2027 została przedstawiona raczej jako ewolucja niż rewolucja. Pogląd ten może jednak nie być podzielany przez wszystkich interesariuszy. Jakkolwiek by problemu nie postrzegać, skumulowana zmiana niektórych

bardziej „rewolucyjnych” propozycji może nadal wysysać zasoby na administrowanie (tymi zmianami). W efekcie szansa na posiadanie większej ilości zasobów przeznaczanych na treści może nie zostać zrealizowana. Podobnie jak większość interesów i interakcji we współpracy, także i ten skumulowany proces zmian będzie wymagał aktywnego zarządzania zasobami. W efekcie postrzegana (i/lub rzeczywista) złożoność Interreg pozostanie nietknięta, a nowi potencjalni beneficjenci (Interreg) nadal będą decydować się na skorzystanie z „prostszych” źródeł finansowania, przynajmniej w niektórych obszarach. W skrajnym przypadku nawet zwykli „sceptycy” z Interreg mogą zdecydować się na zmianę, co wykazano w szeregu badań dotyczących obciążeń administracyjnych i przeregulowania. Wydaje się, że szczególnie zagrożeni są tutaj beneficjenci pochodzący ze starych krajów członkowskich.

Oczywiście niektóre propozycje są na tyle rewolucyjne, że trudno przewidzieć, czy ich wynik okaże się pozytywny czy też nie. Pojedyncza próba do audytu może okazać się ogromnym uproszczeniem i zmniejszeniem obciążenia administracyjnego, ale czy uwzględnią to wszystkie programy. Mogą pojawić się także (polityczne) obiekcje co do zaufania do samego nowego systemu, jak i chęci przystąpienia do niego. Czy jesteśmy w stanie przewidzieć wszystkie konsekwencje zmian w ogólnym systemie zarządzania i kontroli w poszczególnych programach? Oczywiście istnieje ryzyko wystąpienia negatywnych i nieprzewidzianych konsekwencji, którymi będzie trzeba zarządzać. Podobny los może czekać poziom współfinansowania, która w połączeniu z ryczałtem na pomoc techniczną może prowadzić do braku środków przynajmniej na niektórych etapach cyklu programowego.

Wprowadzenie komponentu nr 5 do architektury Interreg było sporym zaskoczeniem, ale powinno być również postrzegane jako uznanie współpracy w zakresie możliwości rozwiązania niektórych strategicznych wyzwań Europy. W wyniku negocjacji Rady i Parlamentu nie będzie on już częścią Interreg. Przyszłość pokaże, czy ten pierwszy pomysł przyniesie długofalowe skutki. Jeśli odniesie sukces, ze względu na atrakcyjność polityczną, może to dodatkowo obniżyć zasoby Interreg po 2027 r. . Jeśli nie odniesie sukcesu, niepowodzenie może być (słusznie lub nie) „zrzucone” na współpracę, a Interreg może zostać wrzucony do tej samej kategorii „projektów nieudanych”. W ten sam sposób skala oczekiwań wobec wsparcia Interreg dla strategii makroregionalnych, jeśli nie będzie utrzymana w realistycznych ryzach, może doprowadzić do rozczarowania strategicznych interesariuszy jej realizacją.

To niedopasowanie oczekiwań i możliwości Interreg może być objawem szerszego, ogólniejszego problemu, jakim jest brak wspólnego zrozumienia i akceptacji wymiernych aspektów programów współpracy. Możemy kontynuować „konflikt” pomiędzy polityczną potrzebą natychmiastowych i namacalnych rezultatów, a długoterminowym, ale i łagodniejszym wpływem Interreg na rzeczywistość. Skala tego „konfliktu” jest zawsze poddawana próbie między okresami programowania, podczas określania (lub braku tego

etapu) odpowiednich zasobów w wieloletnich ramach finansowych. Faktycznie niższy budżet, jaki ma na swoje działania program Interreg po roku 2020 tylko potęguje wyzwanie, jakim jest przebicie się przez optowaniem za dużymi, atrakcyjnymi politycznie wynikami przy jeszcze mniejszych zasobach.

Podmioty współpracujące w kontekście Art. 17

Powyższy przegląd koncentruje się na Interreg, ponieważ jest to główna grupa docelowa Interact. Jednak rozporządzenie wymaga prac nad harmonizacją i uproszczeniem ewentualnych działań przyszłego programu Interact w zakresie współpracy z beneficjentami zlokalizowanymi w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, finansowanych w ramach tzw. programów głównego nurtu (projekt rozporządzenia ogólnego, Art. 17.3.D.v).

W ramach przygotowań do nowego okresu programowania w 2019 r. Interact zwrócił się nieformalnie do szeregu podmiotów odpowiedzialnych za przygotowanie nowych programów EFSI w celu zrozumienia ich pomysłów, w sprawie realizacji wymogów określonych w Art. 17(3)(d) rozporządzenia ogólnego na lata 2021-2027). Celem była realizacja wniosku Komitetu monitorującego programu Interact III oraz zbadanie zainteresowania i potrzebnego wsparcia w celu nawiązania współpracy w ramach programów EFSI. Podczas tych dyskusji w Interact zauważono, że zainteresowanie i gotowość do korzystania z założeń tego artykułu różnią się w poszczególnych programach i państwach członkowskich. Chociaż od tego pierwszego podejścia minęło już trochę czasu, uważa się, że obserwacje kluczowe nadal mają zastosowanie:

- Zapytanie było zbyt wczesne w przypadku wielu programów, ponieważ przewidują one rozpoczęcie procesu programowania pod koniec 2019 roku lub w 2020.
- W kilku odpowiedziach wskazano na scenariusz „zwykłej działalności” - tj. braku planowanych działań mających na celu dostosowanie przepisów do programów krajowych/regionalnych.
- W programach podkreślono, że stosowanie założeń Art. 17(3)(d) powinno opierać się na rzeczywistych potrzebach, a nie tylko do celów spełnienia wymogów nadanych przez przepisy. Ma to pozwolić uniknąć efektu „odhaczenia” (wskazują również na trudności w definiowaniu działań transnarodowych *ex ante*). Ponadto wyrażono pewne zaniepokojenie obecnymi doświadczeniami we wdrażaniu działań ponadnarodowych w państwach członkowskich.
- Niektóre programy już rozpoczęły proces programowania, chociaż brak na ten temat konkretnych przemyśleń oraz ogólnej świadomości tego, co artykuł oznacza w praktyce. Pozostają otwarte na możliwości i oferty proponowane przez Interact.
- Do tej pory, w przypadku niektórych, takie postrzeganie problemu wiązało się z dużymi przeszkodami administracyjnymi we wdrażaniu środków z beneficjentami z innych

państw członkowskich. Chętnie zatem rozważają przyjęcie wsparcia ze strony Interact przy harmonizacji i uproszczeniu wdrażania założeń artykułu.

- Niepokój niektórych państw członkowskich budzą kwestie kwalifikowalności działań ponadnarodowych, różnice w systemach administracyjnych i kontrolnych oraz procedury składania wniosków, nawet jeśli tematycznie taka współpraca miałyby sens.
- Konkretna okazja, jaką daje Artykuł w kontekście jak najlepszego włączenia strategii makroregionalnych do programów głównego nurtu.
- Konkretny pomysł na zorganizowanie wymiany krajowej na temat Artykułu Art. 17(3)(d) jako działania pilotażowego dla zainteresowanych państw członkowskich.

Na podstawie zebranych informacji zwrotnych oraz biorąc pod uwagę doświadczenia i obserwacje Interact, można stwierdzić, że istnieje wyraźna potrzeba podnoszenia świadomości i budowania potencjału w tej dziedzinie. Współpraca wymaga stałego i ciągłego wsparcia, dopóki nie stanie się nawykiem i tradycją. Wymuszanie współpracy na tych, którzy nie są przekonani o jej korzyściach lub postrzegają ją jako obciążenie administracyjne i instytucjonalne, może jedynie zniweczyć dążenia do celu.

Analiza SWOT dla Interact

Powyższy przegląd rysuje obraz rzeczywistości i potencjalnych potrzeb, z jakimi borykają się klienci Interact. Aby zrozumieć potencjał Interact w sprostaniu danym wyzwaniom i jak najlepiej dostosować nasze portfolio usług, przeprowadzono podobną analizę SWOT dla Interact jako organizacji. W analizie tej oparto się na wspólnej pracy z grupą zadaniową ds. programowania, zespołem Interact i dostępnymi wówczas ewaluacjami.

Pełną tabelę SWOT można znaleźć w Załączniku 2. Poniżej zawarto opisową część tabeli.

Silne strony

Od początku 2002 r., jak potwierdziła to ewaluacja programu, Interact wspiera zmiany praktyk w instytucjach i kulturach („nastawieniach”) programowych, przyczyniając się do osiągnięcia lepszych rezultatów w zakresie wydajności i skuteczności wdrażania programów. W latach 2014-2020 rola ta została dodatkowo wzmocniona poprzez powiązanie wkładu programu z celem tematycznym nr 11 zatytułowanym „Wzmocnienie zdolności instytucjonalnych władz publicznych i efektywnej administracji publicznej”.

Refleksja nad historią Interact pokazuje, że program, aby sprostać potrzebom grup docelowych, stale ewoluował. Podczas tego procesu zespół Interact podejmował się wielu nowych i trudnych zadań oraz prowadził liczne debaty i dyskusje z tym związane. W coraz większym stopniu rola ta wiąże się z wyrażaniem opinii społeczności Interreg i zapewnianiem, że podczas tworzenia i wdrażania polityki specyfice Interreg poświęca się odpowiednią ilość uwagi i uznania.

Głównym sukcesem programu jest zaangażowanie podmiotów Interreg w sieci wiedzy specjalistycznej. Przez lata w Interact przyglądano się założeniom Interreg pod każdym kątem, sprawdzono wszystkie praktyki i wymagania związane z programowaniem i wdrażaniem, zidentyfikowano odpowiednie grupy docelowe i zaangażowano je w specjalistyczne sieci. Praktyki te są dalekosiężne i nie ograniczają się jedynie do aspektów zarządzania, ale w coraz większym stopniu dotyczą budowania potencjału w zakresie prac z kwestiami tematycznymi programu, podmiotami strategii makroregionalnych, praktykami EUWT itp. Wyniki ewaluacji wskazują, że Interact „wyraźnie przyczynił się do poprawy kultury współpracy międzyprogramowej” oraz że organizacja „zachwiała przyzwyczajeniami władz programowych”. W świetle zapisów projektu rozporządzenia dotyczących nowych zadań programu, istotnym atutem jest posiadane przez pracowników Interact wiedza i doświadczenie w dostosowywaniu usług do potrzeb podmiotów pochodzących z ram strategicznych, a także innych programów i mechanizmów współpracy. Nawet jeśli rezultaty tych działań mają często miękkie i niematerialny charakter, wymiany między tymi podmiotami zostały uznane za „nieocenione” dla promowania struktur i procesów strategicznych. Wspierały również ustanowienie podstaw lepszego zarządzania strategiami.

Kluczowy natychmiastowy rezultat pracy Interact można powiązać ze zwiększeniem zdolności administracyjnej i instytucjonalnej podmiotów Interreg do wdrażania programów i zarządzania nimi. Po zakończeniu oceny, we wszystkich 5 przypadkach podlegających ewaluacji (i można to ekstrapolować na wszystkie usługi świadczone przez Interact) wysnuto dowody zmian struktur i procesów, jak również umiejętności personelu i kultury organizacyjnej oraz systemów i narzędzi. Istnieją również dowody na to, że powyższe działania spowodowały również zmiany na poziomie projektów. Na przykład: narzędzia Interact przyczyniły się do zmniejszenia obciążenia administracyjnego dla wnioskodawców oraz doprowadziły do innych usprawnień operacyjnych, takich jak „lepiej organizowane nabory wniosków” oraz wsparcie zdolności wnioskodawców do opracowywania projektów dla Interreg.

Niezależnie od tego, czy dana jednostka ma doświadczenie z projektami Interreg, czy też nie – Interact jest w stanie zaoferować swoje usługi każdemu. Szybki przegląd grup docelowych objętych działaniem Interact pokazuje, że organizacja polega na szerokim zaangażowaniu pokaźnego grona podmiotów z/spoza Interreg. Powyższe wynika również z szerokiej wiedzy eksperckiej wypracowanej w ramach zespołu w takich kwestiach, jak kapitalizacja, koordynacja i współpraca, wsparcie we wdrażaniu strategii makroregionalnych, EUWT i wiele innych. Opracowanie narzędzi i usług służących do wdrażania programów i ogólnie pojętej polityki po roku 2020 będzie wymagało dalszego zacieśniania współpracy z tymi podmiotami, co pozwoliłoby zapewnić precyzyjniejsze dopasowanie usług do potrzeb.

Informacje zwrotne zebrane od interesariuszy wskazują, że Interact jest szanowanym i zaufanym partnerem w dyskusjach. Niezależne i bezstronne poglądy oraz neutralność w dyskusji to cechy charakterystyczne tej organizacji. Powyższe stwierdzenie jest poparte wciąż rosnącym gronem odbiorców docelowych Interact, wykraczającym poza Interreg. Na przykład: zaangażowanie podmiotów nowszych strategii makroregionalnych w istniejące sieci rozwinęło w rezultacie sieć instytucji audytowych w aktywną społeczność. Interact dotarła również do przeciętnego obywatela Europy. Analiza zaangażowania pokazuje, że zorganizowane kampanie Europejskiego Dnia Współpracy dotarły do ponad dwóch milionów mieszkańców kontynentu. W nowym okresie potencjał dalszego rozwoju wspólnego brandingu, wzmocnienia kapitalizacji i lepszego wykorzystania różnych kanałów rozpowszechniania może wyłącznie wzmocnić tę rolę.

Niektóre z największych korzyści płynących z Interact można powiązać ze skutecznością, wydajnością, bezpłatną dostępnością i wspieraniem elastyczności programów. Budżet Interact stanowi niewielki ułamek budżetu Interreg, a ewaluacja potwierdza, że są dobrze wydatkowane. Fakt generowania przez Interact oszczędności budżetowych oraz w zakresie zasobów ludzkich należy odbierać jako spory sukces. Sam elektroniczny system monitorowania Interreg przyniósł oszczędności rzędu do 20 milionów euro, a ponadto zapewnił zasoby potrzebne do zarządzania rozwojem oprogramowania. Portal Keep.eu, wspólne inicjatywy brandingowe oraz HIT również przyczyniły się do oszczędności w czasie i zasobach realizowanych działań. Można przewidywać, że ewaluacja końcowa całego programu potwierdzi dodatkowe oszczędności jakie wystąpiły w programach dzięki zharmonizowaniu interpretacji, zasad i procedur pomiędzy różnymi interesariuszami oraz zmniejszeniu ryzyka wystąpienia błędów w programach.

Narzędzia i usługi Interact zapewniają „wspólny podstawowy standard zarządzania programami”. Poprawa wydajności idzie w parze z poprawą jakości zarządzania programem, np. poprzez zwiększenie pewności prawnej dla instytucji programowych, co wynika z szerokich konsultacji prowadzonych podczas świadczenia usług i rozwoju produktu oraz szerokiego ich wykorzystania i stosowania w społeczności Interreg a także poza nią. Zapewnienie jednolitości interpretacji jest kolejną wyraźną cechą wartości dodanej. Często usługi Interact są stawiane przez programy ENI CBC jako wzór.

Kluczowym atutem Interact jest to, że organizacja przyczyniła się do zbudowania wokół Interreg widocznej społeczności, znanej wśród kluczowych decydentów i instytucji (również spoza polityki regionalnej). Interact aktywnie wspierał identyfikację i promocję osiągnięć programów Interreg, co przyczyniło się również do wzrostu świadomości o Interreg wśród interesariuszy. Komisja Europejska, Parlament Europejski i państwa członkowskie zaczęły coraz częściej doceniać te wyniki. Pomaga to w pozycjonowaniu Interreg na arenie globalnej polityki.

Tożsamość systemu lub organizacji jest zakorzeniona w jej historii. Interact dostarczyła cennych dowodów historycznych i pamięci za pomocą portalu keep.eu. Bogactwa Interreg nie sposób zakwestionować, ponieważ zostało ono zarchiwizowane w sposób obejmujący kilka okresów programowania, co zapewnia solidną i wiarygodną bazę wiedzy.

Mocne strony Interact wynikają ponadto z wiedzy fachowej, profesjonalnego podejścia i osobistego zaangażowania jej pracowników. Są to ponadto ludzie zależni od silnej kultury programowej, dążącej do wprowadzania innowacji i proaktywnej postawy wobec interesariuszy. Przez lata struktura Interact wspierała elastyczność usług i silną orientację na klienta.

Słabe strony

Jedną z kluczowych mocnych stron, przez pryzmat której postrzegany jest Interact to bycie zaufanym, neutralnym moderatorem. Jest ona również powiązana z jedną ze słabości organizacji, a mianowicie: wzrost wydajności dla społeczności Interreg mógłby być wyraźniejszy, gdyby Interact miał silniejszą rolę mediatora, zwłaszcza w celu podkreślania finalnych decyzji podczas dyskusji. W niektórych przypadkach szerokiemu podejściu partycypacyjnemu musi towarzyszyć także odpowiednio silniejszy odgórny proces decyzyjny, aby zaoszczędzić czas na podejmowaniu decyzji. Ewaluacja pokazuje, że jest to szczególnie istotne dla rozwoju dużych projektów, takich jak HIT, eMS i branding Interreg. Uznano, że gdy Interact stara się uwzględnić każdą opinię, szeroko zakrojone konsultacje mogą prowadzić do „komplikacji” produktu końcowego. Ponadto Interact może skorzystać na bardziej bezpośrednich powiązaniach z kluczowymi ustawodawcami i decydentami, a w szczególności na uczestnictwie w ich wyspecjalizowanych sieciach ekspertów, aby móc ustanowić kanał płynniejszej, bardziej ukierunkowanej i skutecznej komunikacji w obu kierunkach (zarówno w stronę Komisji, jak i programów).

Z powyższymi niedociągnięciami może wiązać się także inne wyzwanie, kojarzone głównie z końcowym etapem korzystania z usług Interact. Produkty opracowane przez Interact były w różnym stopniu wykorzystywane przez różnych interesariuszy. Często też (np. w przypadku HIT, eMS, brandingu Interreg) zmiany w produktach finalnych wprowadzały programy, które nie brały udziału w procesie rozwoju narzędzi. Niebezpieczeństwo polega na tym, że w takich przypadkach pewna logika i uzasadnienie mogą zostać zniekształcone, a w najgorszym przypadku – mogą zostać utracone skutki (na przykład) harmonizacji. Ponownie: ma to wpływ na wysiłki na rzecz uproszczenia podejmowane w imieniu całej społeczności i może mieć negatywny oddźwięk w interakcji z wnioskodawcami i beneficjentami.

Nie ulega wątpliwości, że Interact odznacza się silną pozycją wśród instytucji wdrażających programy Interreg. W ciągu 17 lat istnienia udało się zbudować silne poczucie wspólnoty i przynależności, a Interact należy do tej rodziny. Niemniej jednak rola Interact w kierowaniu niektórymi strategicznymi projektami dla społeczności Interreg nie jest dostatecznie znana ani

uznana w kręgach i instytucjach tworzących politykę. Interact może zwiększyć swoją obecność wśród tych podmiotów i bardziej pracować na rzecz zaangażowania (na przykład) władz krajowych i państw członkowskich w promowanie usług i osiągnięć. Będzie to szczególnie adekwatne w kontekście nowych zadań związanych z zaangażowaniem się w programy krajowe i regionalne, jak określono w przepisach.

Z powyższego wynika, że ważnym zadaniem dla Interact jest zajęcie się wyżej opisaną słabością. Mocna strona polegająca na znajomości strategii i podmiotów współpracy może zostać w zespole Interact pogłębiona. Można zrobić więcej w zakresie poprawy wewnętrznej wymiany i znajomości uczestników ram strategicznych. Należy również podjąć strategiczną decyzję dotyczącą programu, a mianowicie: w jaki sposób pracować z tymi podmiotami. Jak wskazują wyniki ewaluacji, Interact „ma duży potencjał, by zrobić więcej” (...) „jeśli przydzielone mu zostaną odpowiednie zasoby”. Istnieje również potrzeba nakreślenia „jasnej strategii” i „upoważnienia”, aby pomóc wzmocnić świadczenie usług.

Zdecentralizowana struktura Interact stanowi mocną stronę organizacji, ponieważ zdefiniowała ona elastyczną, zorientowaną na klienta kulturę Interact. Jednocześnie tej strukturze można przypisać także pewne wyzwania organizacyjne.

Produkty i usługi są często opracowywane w zespołach wirtualnych, ponieważ osoby zajmujące się określonymi tematami niekoniecznie dzielą to samo biuro. Bogate, wielokulturowe tło personelu Interact sprawia, że świadczenie usług jest solidniejsze, a jednocześnie zróżnicowane kulturowo, zawodowo i instytucjonalnie. Nie mniej, różnice w personelu mogą prowadzić do przedłużających się dyskusji w celu osiągnięcia porozumienia i konsensusu. Dotyczy to zarówno świadczenia usług, jak i poziomu zarządzania programem.

Szeroki wachlarz usług oferowanych przez Interact oznacza, że nie każdy może być zaangażowany we wszystko. Pewne aspekty „specjalizacji” i „przywództwa” rzeczywiście istniały w niektórych dziedzinach w celu promowania wydajności usług; koordynacja między członkami jednego biura może być łatwiejsza do zorganizowania, a podejmowanie decyzji – szybsze. Z drugiej strony oznacza to, że tzw. „silosy” można obserwować zarówno na poziomie personalnym, jak i biurowym. Zagrożenie polega na kondensacji wiedzy o dużych/ważnych projektach jest między zaledwie kilkoma pracownikami (w niektórych przypadkach może to być wyłącznie jeden!), w wyniku czego dzielenie się wiedzą i uczenie się od siebie nawzajem może być nieefektywne.

Takie „silosy” narażają program na nagłe odejścia pracowników oraz utratę kluczowej wiedzy i doświadczenia. Może to spowodować także braki w personelu niezbędnym do rozwoju i świadczenia wyspecjalizowanych usług wymaganych przez grupy docelowe (np. nauczanie online). Wiemy z doświadczenia, że przyuczanie nowego pracownika może trwać około 6 miesięcy zanim osiągnie poziom „operacyjny” na nowym stanowisku Bardziej wyraźne

ukierunkowanie programu w nowym okresie rozwiąże niektóre z tych problemów. Ewaluacja wskazuje również, że duże projekty, nie tylko HIT, eMS i wsparcie dla strategii makroregionalnych, ale także inne, nieobjęte ewaluacją (np. kapitalizacja, Dzień Współpracy Europejskiej, nauka online) wymagają proporcjonalnego przydziału zasobów.

Możliwości

Interact ma wyjątkową szansę odegrania kluczowej roli we wspieraniu procesu upraszczania. Wiąże się to z promowaniem odpowiednich praktyk zarówno podczas programowania (tj. zapewnienia, że przepisy dotyczące uproszczenia są uwzględniane w programach), jak i wdrażania (tj. zapewnienia ich jednolitej interpretacji i przestrzegania). Czerpiąc z przeszłych doświadczeń, istnieje również ogromna szansa na opracowanie narzędzi do realizacji programów w oparciu o zasadę upraszczania. Takie wysiłki doprowadzą do wyraźnego wzrostu skuteczności i wydajności. Uproszczenie, w połączeniu z przejrzystością, powinno z kolei doprowadzić do zmniejszenia przeregulowania przepisów na różnych poziomach.

Interact ma doskonałą okazję do kontynuowania roli lidera w angażowaniu podmiotów Interreg w sieci ekspertów oraz dalszego rozszerzania i pogłębiania relacji z niektórymi grupami docelowymi. Przykładowo: przewiduje się, że Interact będzie odgrywać większą rolę we wspieraniu IPA CBC, programów współpracy zewnętrznej (Interreg NEXT?) oraz regionów najbardziej oddalonych. Oczekuje się, że interakcje Interact z programami krajowymi i regionalnymi będą w nowym okresie bardziej wyraźne. Daje to organizacji okazję do zdobycia nowej wiedzy na temat kontekstu kulturowego i administracyjnego oraz zacieśnienia więzi z władzami krajowymi i programowymi. Istnieje możliwość wzmocnienia zaangażowania w programy realizujące strategie makroregionalne i strategie dla basenów morskich w przyszłości, co jest również częścią strategicznej decyzji dotyczącej programu. Tak rozszerzona baza grup docelowych oznacza, że wpływ narzędzi i usług opracowanych przez Interact wybiegać będzie poza społeczność Interreg.

Wiąże się z tym wymóg dobrze zdefiniowanego zakresu współpracy z różnymi podmiotami – połączonego z odpowiednim zrozumieniem ich potrzeb – w celu dalszego zapewniania zindywidualizowanego i odpowiedniego portfela usług. Z drugiej strony stwarza to możliwość zastanowienia się nad strategią „więcej za mniej”. Rozwój i świadczenie bardziej zintegrowanych usług, szersze wykorzystanie uczenia się online i promowanie cyfryzacji może prowadzić do oszczędności zasobów dla grup docelowych. W niektórych przypadkach może to oznaczać jeszcze większe przybliżenie programów ich odbiorcom, ze względu na istnienie wśród nich różnych ograniczeń (np. personel, czas, możliwość podróżowania itp.), co stawia ich nierzadko w niekorzystnej sytuacji podczas korzystania z usług Interact.

Trwałe zaangażowanie i przywództwo różnych sieci ekspertów może dać daleko idące skutki. Doświadczenie z lat 2014-2020 pokazuje, że łączenie podmiotów, ujednolicanie ich poglądów i opinii oraz kierowanie ich do właściwych instytucji/grup we właściwym czasie może

wpływać na decyzje i kształtowanie polityki. Ponieważ Interact jest coraz bardziej rozpoznawany jako „centrum” dyskusyjne w ramach Interreg, istnieje wielka szansa na dalsze wzmocnienie tej roli w przyszłości. Jak wywnioskowano z ewaluacji, Interact często pełni rolę agenta zmian, ponieważ wdrażane inicjatywy wpływają na całe społeczeństwo.

Wokół Interact wytworzyło się wiele ważnych możliwości przekształcenia się w bardziej wydajną i szczuplejszą biurokratycznie organizację. Na przykład: aby zapewnić większą efektywność wewnętrznych procesów i procedur, Interact powinien również przyjąć przepisy dotyczące uproszczeń. Bardziej ukierunkowana promocja osiągnięć Interact na wszystkich etapach wdrażania programu to ważny aspekt przy zwiększaniu rozpoznawalności programu. Jak wspomniano w akapicie dotyczącym słabych stron, takie uznanie wśród grup docelowych (a w szczególności w kontekście zaangażowania tych nowych) powinno prowadzić do silniejszego wsparcia programu, z naciskiem na większą odpowiedzialność za wyniki. Chociaż rola Interact w inicjowaniu i promowaniu współpracy i koordynacji między podmiotami w ramach Interreg a także poza nim jest kluczowa, w przyszłości może zostać osiągnięty ważny sukces, jeśli niektóre sieci/procesy staną się jeszcze trwalsze. Jak wskazano w ewaluacji, w odniesieniu do strategii makroregionalnych oznaczałoby to współpracę z zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia samowystarczalności działań w przyszłości.

Zagrożenia

W momencie sporządzania raportu SWOT dla Interact istniały niejasności co do ostatecznych przepisów dla polityki spójności na lata 2021-2027. W odniesieniu do aspektu międzyregionalnego nadal nie ma pewności co do przydziału środków budżetowych i tematycznego pokrywania się programów. Jeśli chodzi o budżet Interact, wyzwanie dla realizacji programu może stanowić budżet zarówno zbyt niski, jak i zbyt wysoki. Podczas gdy ten pierwszy będzie wymagał zawężenia zakresu programu i ustalenia rygorystycznych priorytetów dotyczących rdzenia interwencji, ten drugi może z kolei spowodować rozmycie zakresu interwencji lub stanowić wyzwanie dla zdolności absorpcyjnej programu.

Jeśli chodzi o koordynację w ramach komponentu międzyregionalnego, główna zasada obecna od obecnego okresu pozostaje niezmienną: konieczne jest ustalenie jasnego podziału ról między wszystkimi programami międzyregionalnymi, tak aby zapewnić interesariuszy programów o spełnianiu przez każdy program swojej rzeczywistej roli, wnoszenia wartości dodanej, unikania pokrywania się działań i kapitalizacji synergii w całym obszarze międzyregionalnym.

Dyskusje między podmiotami państw członkowskich podczas przygotowywania programu jasno pokazały, że Interact nie powinien odbiegać od instytucji zaangażowanych w Interreg. W tym przypadku obawa Interact wiąże się również z utratą określonej niszy. Interact planuje opracować ukierunkowany portfel usług w celu zaangażowania się w programy krajowe i regionalne na podstawie aktualnych doświadczeń z wdrażania strategii makroregionalnych,

Art. 96 oraz – w porozumieniu z podmiotami zaangażowanymi w realizację celu 1 polityki spójności –także i innymi odpowiednimi interesariuszami. Chociaż uznanie tych działań za szansę na przyszłość jest akceptowalne, koniecznością staje się zidentyfikowanie powiązanych ryzyk (w zależności od zakresu prac) i ustalenie strategii ich złagodzenia. Na przykład: należy zrozumieć potrzebę nowych profili i kompetencji personelu. W tym kontekście szczególnie cenne stają się porady i wkład władz krajowych i państw członkowskich.

W nowym okresie propozycja obniżenia poziomu współfinansowania w połączeniu ze stawką ryczałtową na pomoc techniczną może prowadzić do braku środków w Interreg, przynajmniej na niektórych etapach cyklu programowego. Należy spodziewać się, że to z kolei może przyczynić się do zmniejszenia udziału w usługach Interact (seminariach, warsztatach, sieciach itp.), zwłaszcza tych o charakterze bezpośrednim. Interact musi przygotować się na taki scenariusz i zainwestować więcej zasobów w dostarczanie alternatywnych rozwiązań dotyczących bezpośrednich spotkań. Pandemia COVID-19 przyspieszyła ten proces, ale do osiągnięcia optymalnego potencjału usługowego droga jest jeszcze daleka.

Nauka online i platforma internetowa Interact stały się ważnymi narzędziami w tym zakresie. Interact analizuje również swoich partnerów do potencjalnej współpracy – zarówno świadczących usługi uzupełniające, jak również tych, których mechanizm obsługi i grupy docelowe są bardzo podobne do Interact. Argumentu o bezpłatności produktów końcowych Interact nie należy traktować jako oczywistości, ponieważ inne instytucje również rozwijają (lub już rozwinęły) wiedzę o Interreg. Pociuszające jest natomiast to, że według analizy udziału Interact w wydarzeniach roku 2020 r., zaangażowane w działania zostały wszystkie programy. Dla organizacji kluczowe jest jednak dalsze wprowadzanie innowacji, pozostawanie blisko swoich grup docelowych a także dążenie do doskonałości jej usług.

Ostatnią, chociaż nie mniej ważną sprawą mającą wpływ na obszar, w którym działa Interact, jest kontekst polityczny. Organizacja nie może zostać oddzielona od założeń Interreg, a wydarzenia polityczne mające wpływ na te programy (takie jak Brexit), będą wpływać także na Interact. Na przykład: w ramach Brexitu status programów, przyszłe warunki współpracy i ogólny wpływ na szeroko pojęty klimat współpracy będą przedmiotem dalszej analizy.

1.3 Uzasadnienie wyboru celów polityki oraz celów specyficznych dla Interreg, odpowiadających im priorytetów, celów szczegółowych oraz form wsparcia z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, brakujących połączeń w infrastrukturze transgranicznej

Odniesienie: Art. 17(4)(c)

Tabela 1

Wybrany cel polityki lub wybrany cel specyficzny Interreg	Wybrany cel polityki	Priorytet	Uzasadnienie wyboru
Cel specyficzny Interreg zatytułowany „Lepsze zarządzanie współpracą”	Wzmocnienie zdolności instytucjonalnych władz publicznych	Dostawa usługi	<p>W przypadku Interact IV, wybór celu polityki został ograniczony do jednego, koncentrując się – zgodnie z rozporządzeniem Interreg – na zwiększeniu skuteczności polityki spójności na terenie całej Unii, szczególną uwagę poświęcając programom Interreg, ale wybiegając także i poza nie.</p> <p>Ten rodzaj zwiększonej skuteczności może zostać osiągnięty poprzez budowanie zdolności, w szczególności poprzez identyfikację i ułatwianie transferu dobrych praktyk, dostarczanie wskazówek i wiedzy fachowej w zakresie likwidacji wąskich gardeł w procesie wdrażania, a także promowanie innowacyjnych podejść, promowanie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej i wzmacnianie widoczności Interreg.</p>

2. Priorytety

Odniesienie: Art. 17(4)(d) oraz (e)

2.1 Tytuł priorytetu

Odniesienie: Art. 17(4)(d)

2.1.1. Cel szczegółowy

Wzmocnienie zdolności instytucjonalnych władz publicznych

Odniesienie: Art. 17(4)(e)

2.1.2. Powiązane rodzaje działań oraz ich spodziewany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego, w stosownych przypadkach

Odniesienie: Art. 17(4)(e)(i), Art. 17(9)(c)(ii)

W ramach celu specyficznego Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą” Interact określił trzy perspektywy dla działań wspierających, mających na celu wzmocnienie zdolności instytucjonalnych władz publicznych i interesariuszy do skutecznej realizacji programów Interreg i innych działań w zakresie współpracy. Wzmocnienie to jest rozumiane na 3 sposoby: Lepsze i skuteczniejsze zarządzanie procesami i procedurami, lepsza praca w kontekście współpracy oraz poprawa bazy danych i widoczności Interreg.

Opierając się na doświadczeniu w promowaniu współpracy i koordynacji między różnymi podmiotami wdrażającymi strategię makroregionalną, a w ostatnim okresie angażując się także we wspieranie wdrażania strategii dla basenów morskich, Interact IV zamierza nadal wspierać istniejące struktury terytorialne oraz ich podmioty i ich zewnętrzną orientację, ilekroć przynosi to korzyści dla Interreg, oraz promuje współpracę jako skuteczne narzędzie polityki. Obejmuje to propozycje budowania potencjału, metody wymiany personelu, modele współpracy i doświadczenia podmiotów w ramach Interreg i poza nim. Działania te osadzono w perspektywach określonych poniżej.

a. Wzmacnianie zdolności zarządzania w programach Interreg i wśród innych podmiotów współpracy

Ta perspektywa koncentruje się na redukowaniu nieefektywności w zarządzaniu programami Interreg oraz - za pośrednictwem pilotaży – w działaniach w zakresie współpracy. Działania w zakresie współpracy zdefiniowano w projekcie rozporządzenia ogólnego – Art. 17.3(d)(v) – jako działania międzyregionalne/ponadnarodowe w ramach programów celu 1 polityki spójności z beneficjentami w co najmniej jednym innym państwie członkowskim i, w stosownych przypadkach – w państwach trzecich.

Proponowane działania są pogrupowane w trzech kategoriach:

- Harmonizacja podejść, skupiająca się na interpretacji i harmonizacji zasad, przepływu informacji i procedur programów Interreg i innych interesariuszy, zgodnie z mandatem Interact, w tym pilotażowe projekty harmonizacyjne wspierające działania w zakresie współpracy, o których mowa powyżej.
- Uproszczenie podejść, realizowane w strukturach zarządzających programami Interreg w zakresie zasad i procedur zarządzania programami i projektami oraz przepływu informacji, a także poprzez procesy pilotażowe w działaniach w zakresie współpracy, o których mowa powyżej.

- Efektywne zarządzanie programem, wspierając tym samym cele tzw. szczuplejszego zarządzania, jaśniejszego rozgraniczenia ról i obowiązków, lepszej komunikacji wewnętrznej i przejrzystości przepływów.

W ramach tych trzech kategorii programy Interreg stanowiąc będą główną grupę docelową, natomiast wsparcie działań w zakresie współpracy będzie realizowane w oparciu o projekty pilotażowe.

Działania powinny złagodzić skutki wąskich gardeł w Interreg i promować korzyści płynące z optymalizacji zarządzania programami. Niektóre z nich doprowadzą do oszczędności budżetowych, inne – do ograniczenia biurokracji i będą ukierunkowane na przesunięcie priorytetu z administracji w stronę jakości usług. Wymaga to skutecznego zaangażowania grup docelowych. W tej perspektywie nacisk nie jest położony na indywidualne podejście, ale na współpracę w celu wspierania zmiany systemu między programami i określonymi funkcjami zarządzania nimi. Innymi słowy: mobilizowanie i facylitacja sieci ekspertów w celu zaangażowania praktyków, ustawodawców i decydentów w rozwiązywanie zidentyfikowanych wąskich gardeł, na przykład poprzez opracowywanie wspólnych narzędzi do zarządzania programami i projektami. W szczególnych przypadkach sieci będą uzupełniane przez ukierunkowane wydarzenia, których celem będzie wymiana, inspiracja i rozpowszechnianie praktyk oraz narzędzi, a także porady na żądanie dla określonych programów zapewniające ukierunkowane wsparcie w specyficznych kwestiach wdrożeniowych.

b. Wzmocnienie zdolności do pracy w programach współpracy

W tej perspektywie skupiono się na umożliwieniu podmiotom zaangażowanym w zarządzanie i wdrażanie programów Interreg oraz – poprzez pilotaże – w działania w zakresie współpracy, kierowania programami/działaniami w zakresie współpracy oraz zasobami ludzkimi w lepszy, bardziej inspirujący lub wizjonerski sposób.

Proponowane działania są pogrupowane w trzech kategoriach:

- Wiedza i kompetencje instytucjonalne wspierające naukę i rozwój osób pracujących w programach Interreg oraz szerszym kontekście współpracy. Chodzi o rozwijanie umiejętności lepszego zarządzania programami i projektami oraz wzmocnienie wiedzy i umiejętności specjalistycznych w zakresie nowych sposobów zarządzania współpracą między programami/instrumentami finansowania.
- Wzmocnienie współpracy i umiejętności koordynacyjnych między podmiotami programu Interreg (w tym EUWT) oraz podmiotami zaangażowanymi w zarządzanie i wdrażanie ram i inicjatyw zarządzania terytorialnego (na przykład strategie makroregionalne i

strategie dla basenów morskich). Cel 1 polityki spójności (programy krajowe i regionalne) będzie wspierany poprzez działania pilotażowe.

- Innowacyjne podejścia wspierające działania promujące innowacyjne narzędzia i metody w kontekście / do celów współpracy.

Punktem wyjścia jest poszerzenie zakresu umiejętności poszczególnych specjalistów tworzących organizacje. Nacisk kładzie się tutaj na rozwój i umożliwienie jednostkom lepszego wykonywania swojej lub innej pracy, wykorzystywania innowacyjności i kreatywności nie tylko w kontekście Interreg, ale także w innych aspektach współpracy i działań. Tym samym celem stają się również zmiany w kulturze organizacyjnej/instytucjonalnej. Osiągnięcie tego wymaga działań opartych zarówno o szkolenia, jak i eksperymentowanie, a także opracowanie narzędzi wspierających te działania. Szkolenia (bezpośrednie i internetowe) będą dotyczyły potrzeb specjalistów i obejmą różne funkcje w zakresie ciągłego kształcenia się i rozwoju. Ukierunkowane grupy robocze i działania oparte na modelu „peer-to-peer” przetestują i opracują nowe metody, narzędzia i podejścia w kontekście/programach współpracy.

c. Wzmocnienie zdolności do utrwalania i komunikowania wyników programu oraz do zwiększania widoczności

Ta perspektywa ma na celu skupienie się na poszerzeniu bazy dowodowej wyników Interreg a także uczynieniu osiągnięć tych programów oraz procesu współpracy bardziej widocznymi dla wszystkich grup docelowych, w tym obywateli i decydentów.

Proponowane działania są pogrupowane w trzech kategoriach:

- Budowanie i gromadzenie wiedzy tematycznej i świadomości wyników, agregacja i analiza wyników Interreg oraz promowanie koordynacji i kapitalizacji jako głównego procesu zarządzania w programach.
- Metoda komunikacji wyników, w ramach której poszukuje się rozwiązań z zakresu integracji komunikacji w cyklu życia programu, a także samej komunikacji i promocji wyników oraz budowania wiedzy o tym, co i komu promować.
- Widoczność Interreg, promowanie komunikacji strategicznej, wdrażanie wspólnych inicjatyw w celu dotarcia do odpowiednich podmiotów, ogólna widoczność Interreg na odpowiednich forach oraz konceptualizacja procesów współpracy.

Na potrzeby zidentyfikowanych działań za punkt wyjścia przyjmuje się Interreg jako całość. Koncentracja jest kierowana nie w stronę konkretnych osób, funkcji lub organizacji, ale w stronę instrumentu jako całości. Takie podejście wymaga działań, które wzmacniają cel. Podnoszenie ogólnego profilu i widoczności poprzez przeprowadzanie ukierunkowanych analiz, prowadzenie sieci tematycznych w celu pogłębienia zrozumienia wyników i wartości

dodanej Interreg w szerszym kontekście polityki spójności, jest tutaj podstawowym założeniem. Promowane jest ukierunkowane docieranie do interesariuszy poprzez konferencje, narzędzia internetowe i kampanie promocyjne oraz wzmacnianie kapitalizacji i komunikacji strategicznej jako zintegrowanych funkcji poprzez seminaria i warsztaty.

W przypadku programów INTERACT i ESPON:

W odniesieniu do Art. 17(9)(c)(i)

Definicja pojedynczego beneficjenta lub ograniczona lista beneficjentów i procedura przyznawania środków (Art. 17(9)(c)(i))

Rozległa wiedza i doświadczenie zdobywane przez Interact od 2003 roku jest głównym atutem i kluczem do sukcesu organizacji. Aby zachować tę wiedzę, stali beneficjenci Interact powinni być utrzymywani, a nowe grono – stale powiększane. W rozumieniu Rozporządzenia nie będą wybierane żadne dodatkowe operacje ani beneficjenci, tj. odbiorcy dotacji. Założenia Interact IV będą kontynuowane z ograniczoną liczbą beneficjentów. Świadczenie usług w ramach programu, z udziałem wszystkich grup docelowych, realizować będą wyłącznie czterej zdecentralizowani beneficjenci zidentyfikowani w ramach poprzedniego programu Interact III (stałe biura Interact z siedzibami w Turku, Walencji, Viborgu i Wiedniu). Wszystkie te cztery biura uczestniczyły w programie Interact niemal od momentu jego uruchomienia i przez lata dowiodły, że mają wystarczające możliwości, aby świadczyć wysokiej jakości usługi oraz, że mogą szybko dostosować się do nowych wyzwań, jeśli zajdzie taka potrzeba. Wszystkie działania (Interact IV nie będzie wybierać i wdrażać projektów w zwykłym rozumieniu Interreg) będą przez nie prowadzone zgodnie z rocznym planem pracy opartym na potrzebach grup docelowych – zatwierdzonym i monitorowanym przez Komitet Monitorujący Interact. Dlatego też beneficjentów Interact można zdefiniować jako te instytucje publiczne, którym państwa członkowskie powierzyły realizację całego programu, poprzez działania prowadzone przez ich cztery biura regionalne, w odniesieniu do funkcji zarządczych Instytucji Zarządzającej Interact. Wspólna polityka kadrowa biur Interact będzie również koncentrować się na utrzymywaniu i rozwijaniu wiedzy oraz umiejętności, co stanowi jej najważniejszy atut.

2.1.3. Wskaźniki

Odniesienie: Art. 17(4)(e)(ii), Art. 17(9)(c)(iii)

Tabela 2: Wskaźniki produktu

Priorytet	Cel szczegółowy	Nr identyfikacyjny [5]	Wskaźnik	Jednostka miary [255]	Cel pośredni (2024) [200]	Cel końcowy (2029) [200]
Dostawa usługi	Zdolności instytucjonalne władz publicznych	RCO81	Udział we wspólnych działaniach ponad granicami	Liczba	4 590	17 850
Dostawa usługi	Zdolności instytucjonalne władz publicznych	RCO85	Udział we wspólnych programach szkoleniowych	Liczba	612	2 380
Dostawa usługi	Zdolności instytucjonalne władz publicznych	RCO116	Wspólnie opracowane rozwiązania	Liczba	90	350

Tabela 3: Wskaźniki rezultatów

Priorytet	Cel szczegółowy	Nr identyfikacyjny	Wskaźnik	Jednostka miary	Wartość bazowa	Rok referencyjny	Cel końcowy (2029)	Źródło danych	Uwagi
Dostawa usługi	Zdolności instytucjonalne władz publicznych	RCR81	Ukończenie wspólnych programów szkoleniowych	Liczba	0	2020	2 009	Narzędzia monitorujące Interact IV (baza danych)	
Dostawa usługi	Zdolności instytucjonalne władz publicznych	Specyficzny wskaźnik Interact	Instytucje wykorzystujące wiedzę /umiejętności zdobyte dzięki usługom Interact	Odsetek (%)	0	2020	70%	Ankieta	
Dostawa usługi	Zdolności instytucjonalne władz publicznych	Specyficzny wskaźnik Interact	Instytucje korzystające z rozwiązań opracowanych w ramach usług Interact	Odsetek (%)	0	2020	70%	Ankieta	

2.1.4. Główne grupy docelowe

Odniesienie: Art. 17(4)(e)(iii), Art. 17(9)(c)(iv)

Interact służył społeczności Interreg już od pierwszej edycji Interact (Interact I). Jednak to właśnie podczas Interact III wprowadzono nowe, szersze grupy docelowe. Było to zjawiskiem naturalnym, ponieważ strategiczne zaangażowanie Interact powiązało program z nowymi grupami docelowymi, posiadającymi zakres tematyczny lub interesariuszy poza Interreg. Strategiczne zaangażowanie tychże interesariuszy było szczególnie ważne, ponieważ pozwoliło im podzielić się szerszym obrazem współpracy europejskiej, a w przyszłości znów będzie miało kluczowe znaczenie dla powodzenia działań w ramach Interact i Interreg.

Dobrym tego przykładem są prace Interact nad przyszłością po 2020 r., kiedy to połączono wysiłki programów Interreg, państw członkowskich, Komisji i innych zainteresowanych stron pod jednym sztandarem „lepszego przyszłości” i współpracy europejskiej. Istnieje jednak również wiele innych równie dobrych przykładów, w których rozwój i ewolucja relacji Interact z nowymi grupami interesariuszy przyniosła pozytywne rezultaty. Na przykład: działania związane z pracą nad strategiami makroregionalnymi, wspólnym elektronicznym systemem monitorowania, zharmonizowanymi narzędziami wdrażania (HIT), portalem Interreg, keep.eu, Dniem Współpracy Europejskiej i prace związane z art. 96.6.b rozporządzenia ogólnego.

Program Interact IV będzie nadal skoncentrowany na świadczeniu usług dla swoich głównych grup docelowych – instytucji programowych Interreg – gdzie już w poprzednich okresach programowania zbudowane zostały silne powiązania, zaufanie i zaangażowanie. Wraz z rozszerzaniem się rodziny Interreg, oprócz Interreg i IPA CBC, do usług Interact będą jeszcze intensywniej włączane programy Interreg NEXT (obecnie ENI CBC). Zatem grupa docelowa, w związku z poszerzaniem społeczności Interreg, będzie stawała się coraz większa. Jednocześnie Interact wybiega naprzeciw nowym ambicjom i wyzwaniom, ponieważ w projekcie rozporządzenia ogólnego oficjalnie wzywa się organizację do wspierania współpracy w szerszej perspektywie, w tym podmiotów zaangażowanych w realizację programów krajowych i regionalnych, w ramach portfolio usług Interact, w wyraźnie i starannie dobranych ukierunkowanych działaniach.

Ogólnie rzecz biorąc, grupy docelowe w kontekście Interact są uważane za najbardziej odpowiednie podmioty, które albo otrzymają usługę Interact, albo zostaną zaangażowane przez Interact w ten czy inny sposób, stając się częścią społeczności agentów zmiany. Dlatego oprócz roli odbiorcy usługi, istnieją również dwie inne, równie istotne role dla grup docelowych – influencerów lub ambasadorów. Grupy docelowe w naturalny sposób odzwierciedlają charakter i kontekst tego, co Interact planuje dostarczyć w ramach swojego portfolio usług na lata 2021-2027.

Program Interact IV proponuje trzy perspektywy świadczenia usług na lata 2021-2027, koncentrując się na:

- Perspektywa 1: Wzmocnienie zdolności zarządzania w programach Interreg i wśród innych podmiotów współpracy
- Perspektywa 2: Wzmocnienie zdolności programów Interreg i innych podmiotów współpracujących do pracy w programach współpracy i w kontekście współpracy
- Perspektywa 3: Wzmocnienie zdolności programów Interreg do utrwalania i komunikowania wyników programu oraz do zwiększania ich widoczności

W trzech powyższych perspektywach znajduje odzwierciedlenie zaangażowanie grup docelowych w przyszłe świadczenie usług. Niektóre grupy docelowe będą mocno zaangażowane we wszystkie trzy perspektywy jednocześnie, pełniąc różne role (odbiorcy, influencera, ambasadora). Z drugiej strony, niektóre grupy docelowe będą miały ograniczone zaangażowanie w pewnych perspektywach, lub nie będą go posiadać w ogóle.

Na potrzeby Interact IV angażowane będą trzy główne grupy interesariuszy:

a) instytucje programu Interreg (Interreg, IPA CBC, Interreg NEXT); przy czym ich szczególną rolą będzie bycie odbiorcą świadczonych przez Interact usług, jako swoistych „sparing partnerów” w wymianie doświadczeń i powiązanych z rezultatami polityki strategicznej. Ta grupa docelowa obejmuje bardziej szczegółowo:

- Instytucje Zarządzające – główny odbiorca usług Interact, duże zaangażowanie w świadczenie usług, także jako sparing partner
- Wspólne Sekretariaty - główny odbiorca usług Interact, duże zaangażowanie w świadczenie usług, także jako partner sparingowy
- Kontrolerzy krajowi – odbiorca usług, a także znacząca rola jako partner sparingowy
- Podmioty odpowiedzialne za zadania w zakresie księgowania wydatków – odbiorca usług, a także znacząca rola jako partner sparingowy
- Instytucje Audytowe – odbiorca usług, a także znacząca rola jako partner sparingowy
- Przedstawiciele Komitetów Monitorujących, odbiorcy i ambasadorzy usług Interact.

b) Współpracujący krajowi/regionalni interesariusze, pełniący taką samą rolę jak grupa powyżej (odbiorcy usług Interact, sparing partnerzy w ramach wymiany doświadczeń, powiązani z rezultatami polityki strategicznej). Ta grupa docelowa obejmuje w szczególności:

- Podmioty zaangażowane w realizację programów krajowych i regionalnych – ograniczone zaangażowanie, odbiorca usług Interact w ograniczonym zakresie na podstawie działań pilotażowych
- Krajowe/regionalne organy koordynacyjne, krajowe osoby/punkty kontaktowe – influencerzy i ambasadorzy serwisu Interact
- Podmioty zaangażowane w strategię makroregionalną / strategię dla basenów morskich i inne podmioty zaangażowane w instrumenty współpracy – zaangażowani jako odbiorcy i influencerzy
- Europejskie ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) – tu zaangażowanie zamyka się głównie w wymianie praktyk
- Kluczowi partnerzy do współpracy w określonych tematach, RLKS, ZIT – ograniczone zaangażowanie, głównie w dzielenie się praktykami i promowanie osiągnięć współpracy.

c) Szersze podmioty polityczne, pełniące określone role jako ambasadorzy strategiczni, dostawcy interpretacji polityki i partnerzy w zmianach strategicznych. Bardziej szczegółowe przykłady niektórych z tych podmiotów obejmują:

- Komisja Europejska DG REGIO i inne jednostki (np. Audyt, Ewaluacja, Lepsze Wdrażanie) – influencerzy i ambasadorowie, kluczowi interesariusze w świadczeniu usług Interact
- Komisja Europejska, inne DG – influencerzy i ambasadorzy posiadający ważne kompetencje w określonych obszarach tematycznych
- Inne instytucje UE – ograniczone zaangażowanie
- Stowarzyszenia ogólnoeuropejskie, organizacje transgraniczne – ograniczone zaangażowanie
- Ogólnounijne instytucje i programy finansujące, ogólnounijne zainteresowane strony z zakresu inżynierii finansowej – ograniczone zaangażowanie
- Partnerzy projektów w ramach Interreg, EUWT zarządzające projektami – zaangażowanie ograniczone i często pośrednie
- Grupy docelowe promocji współpracy (np. władze lokalne, obywatele, szersza publiczność, media, uczelnie) – ograniczone zaangażowanie, odbiorca w zakresie promocji i podnoszenia świadomości wyników współpracy.

2.1.5. Wskazanie konkretnych terytoriów docelowych, w tym planowane wykorzystanie ZIT, RLKS lub innych narzędzi terytorialnych

Odniesienie: Art. 17(4)(e)(iv)

Nie dotyczy Interact

2.1.6. Planowane wykorzystanie instrumentów finansowych

Odniesienie: Art. 17(4)(e)(v)

Nie dotyczy Interact

2.1.7. Orientacyjny podział zaprogramowanych zasobów UE według rodzaju interwencji

Odniesienie: Art. 17(4)(e)(vi), Art. 17(9)(c)(v)

Tabela 4: Wymiar 1 – obszar interwencji

Nr priorytetu	Fundusz	Cel szczegółowy	Kod	Kwota (w EUR)
1 – Dostawa usługi	EFRR		096 ¹	

Tabela 5: Wymiar 2 – forma finansowania

Nr priorytetu	Fundusz	Cel szczegółowy	Kod	Kwota (w EUR)
1 – Dostawa usługi	EFRR		01 – Dotacja bezzwrotna	

Tabela 6: Wymiar 3 – terytorialny mechanizm realizacji i koncentracja terytorialna

Nr priorytetu	Fundusz	Cel szczegółowy	Kod	Kwota (w EUR)
1 – Dostawa usługi	EFRR		01 – N/D	

3. Plan finansowania

Odniesienie: Art. 17(4)(g)

3.1 Środki finansowe według roku

Odniesienie: Art. 17(4)(g)(i), Art. 17(5)(a)-(d)

Tabela 7

Fundusz	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
EFRR (cel „Współpraca terytorialna”)	6 053 038	6 174 099	6 297 581	6 423 532	6 552 003	6 683 043	6 816 704	45 000 000
IPA III CBC ²								
Sąsiedztwo CBC ³								
IPA III ⁴								

¹ 096 Zdolności instytucjonalne administracji publicznej i służb publicznych związane z wdrażaniem EFRR lub działaniami wspierającymi inicjatywy w zakresie zdolności instytucjonalnych EFS

² Interreg A, zewnętrzna współpraca transgraniczna

³ Interreg A, zewnętrzna współpraca transgraniczna

⁴ Interreg B i C

<i>Fundusz</i>	<i>2021</i>	<i>2022</i>	<i>2023</i>	<i>2024</i>	<i>2025</i>	<i>2026</i>	<i>2027</i>	<i>Ogółem</i>
<i>ISWMR⁵</i>								
<i>PKTZ⁶</i>								
<i>Fundusze Interreg⁷</i>								
<i>Ogółem</i>	<i>6 053 038</i>	<i>6 174 099</i>	<i>6 297 581</i>	<i>6 423 532</i>	<i>6 552 003</i>	<i>6 683 043</i>	<i>6 816 704</i>	<i>45 000 000</i>

3.2 Całkowite środki finansowe według funduszu i współfinansowania krajowego

Odniesienie: Art. 17(4)(g)(ii), Art. 17(5)(a)-(d)

⁵ Interreg B i C

⁶ Interreg C i D

⁷ EFRR, IPA III, ISWMR lub PKTZ, gdzie jako pojedyncza kwota w ramach Interreg B i C

Tabela 8

Nr PO lub TA	Priorytet	Fundusz (jeśli dotyczy)	Podstawa obliczenia wsparcia UE (całkowitego lub publicznego)	Wkład UE (a)	Wkład krajowy (b)=(c)+(d)	Orientacyjny podział krajowego odpowiednika		Ogółem (e)=(a)+(b)	Poziom współfinansow ania (f)=(a)/(e)	Wkład krajów trzecich (dla informacji)
						Publiczny krajowy (c)	Prywatny krajowy (d)			
	Priorytet 1	EFRR	45 000 000	45 000 000	11 250 000	11 250 000	0	56 250 000	20%	162 800
		IPA III CBC ⁸								
		Sąsiedztwo CBC ⁹								
		IPA III ¹⁰								
		ISWMR ¹¹								
		PKTZ Grenlandia ¹²								
		PKTZ ¹³								
		Fundusze Interreg ¹⁴								
	Ogółem	Fundusze łącznie	45 000 000	45 000 000	11 250 000	11 250 000	0	56 250 000	20%	162 800

⁸ Interreg A, zewnętrzna współpraca transgraniczna

⁹ Interreg A, zewnętrzna współpraca transgraniczna

¹⁰ Interreg B i C

¹¹ Interreg B i C

¹² Interreg B i C

¹³ Interreg C i D

¹⁴ EFRR, IPA III, ISWMR lub PKTZ, gdzie jako pojedyncza kwota w ramach Interreg B i C

4. Działania podjęte w celu zaangażowania odpowiednich partnerów programu w przygotowanie programu Interreg oraz rola tych partnerów programu we wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie

Odniesienie: Art. 17(4)(h)

Identyfikacja odpowiednich interesariuszy leży w rękach Instytucji Zarządzającej (IZ) w porozumieniu z krajami uczestniczącymi w programie. Budowanie partnerstwa jest zgodne z priorytetami programu i specyfiką terytorialną (a także wynikającymi z nich specyficznymi potrzebami programów). Włączone organizacje powinny mieć możliwość wniesienia wkładu do programu podczas jego przygotowywania i wdrażania lub podlegać potencjalnemu wpływowi ze strony programu Interact.

Z tego powodu Interact ustalił następujące trzy zasady przewodnie:

1. Znaczenie potencjalnych partnerów dla nadrzędnego celu programu, tj. celu specyficznego Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą”,
2. Specyfika terytorialna i
3. Proporcjonalność podejścia.

W programie Interact IV, w którym żadne projekty w normalnych okolicznościach działania Interreg nie są finansowane, a usługi są oferowane społeczności Interreg a także podmiotom spoza tej społeczności, większość członków partnerstwa to grupy docelowe usług organizacji (patrz: sekcja 2.1.4).

Znaczenie partnerów w kontekście celu programu

Interact IV skupia się na celu specyficznym Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą”, dlatego typem partnerów będą raczej instytucje, takie jak władze publiczne i administracyjne.

Mając na uwadze powyższe założenie, członkami partnerstwa powinny być organy odpowiedzialne za zarządzanie, wdrażanie i kontrolę programów Interreg (a także programów współpracy zewnętrznej, a w szczególnych przypadkach także programów krajowych i regionalnych), takie jak: Instytucje zarządzające, wspólne sekretariaty, organy zarządzające i weryfikujące, organy audytowe, przedstawiciele krajowi i pośrednio także beneficjenci projektów. Obejmuje to również konkretne strony i podmioty zainteresowane współpracą, takie jak: koordynatorzy strategii makroregionalnych i strategii dotyczących basenów morskich, Komisja Europejska, Parlament Europejski, Komitet Regionów, EUWT i inne.

Ponadto, aby objąć część szkoleniową programu, Interact tworzy powiązania z podobnymi organami mającymi siedzibę w Europie (CPMR, MOT, AEBR, TESIM, CBIB+).

Specyfika terytorialna

Interact IV to program obejmujący swoim zakresem cały obszar UE oraz krajów stowarzyszonych, kandydujących na członków i sąsiadujących. Ścisłej mówiąc: Interact IV obejmuje obszar UE oraz Norwegię i Szwajcarię jako kraje finansujące. Jednak w ramach Interact IV oferuje się również usługi dla programów współpracy zewnętrznej UE w oparciu o wcześniej określone potrzeby (Interreg IPA CBC, Interreg NEXT, OMR), tj. stara się zaangażować również odpowiednich partnerów z zaangażowanych państw trzecich (jeśli są bezpośrednio istotni dla realizacji programów Interreg).

Proporcjonalność podejścia

Zastosowanie tej zasady w Interact IV oznacza utrzymanie liczby partnerów proporcjonalnie do wielkości programu i jego finansowania. Dofinansowanie programu wynosi około XXX EUR. Należy wziąć to pod uwagę podczas omawiania poziomów usług i zakresu dotarcia do klientów, tj. osób pracujących w programach i dla nich.

W fazie przygotowania i wdrażania, Interact IV będzie w stanie zaangażować wielu partnerów. Biorąc pod uwagę fakt, że program obejmuje cały obszar UE (i więcej), udział w posiedzeniach Komitetu monitorującego jest ograniczony do reprezentacji organizacji patronackich na poziomie UE, co wskazano w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 240/2014 (Europejski kodeks postępowania w zakresie partnerstwa w ramach EFSI; Art.10 (2)). W tym przypadku część odpowiedzialności spoczywa zatem na państwach członkowskich, ponieważ – jak stanowi odpowiedni artykuł – zasada partnerstwa jest przestrzegana poprzez pryzmat wcześniejszego zaangażowania partnerów w przygotowanie komitetów.

Działania podjęte w celu ułatwienia szerokiego zaangażowania i aktywnego udziału partnerów w przygotowaniu programu

Programy Interreg są zobowiązane do przeprowadzenia konsultacji społecznych w celu „ułatwienia szerokiego zaangażowania i aktywnego udziału partnerów w przygotowaniu programu”. W przypadku Interact do partnerów tych należą programy Interreg, interesariusze i użytkownicy usług w samorządach regionalnych i innych tego typu lokalizacjach. Głównym celem konsultacji jest zidentyfikowanie wszelkich znaczących pominięć w dotychczasowym podejściu Interact IV, a także uzyskanie wszelkich dodatkowych informacji zwrotnych na temat sposobów usprawnienia programu, aby lepiej służył potrzebom przyszłych działań i podmiotów współpracujących.

Interact przeprowadził w ramach konsultacji publicznych w listopadzie 2020 r. ankietę i spotkanie konsultacyjne w sprawie (drugiego) projektu programu Interact IV, zaktualizowanego w następstwie kluczowych informacji zwrotnych otrzymanych od październikowego Komitetu

programowego. Głównym celem konsultacji była próba zrozumienia, czy wystąpiły jakiegokolwiek błędy, problemy lub pominięcia w opracowywaniu dokumentu programowego, a w szczególności proponowanych perspektyw stworzonych przy wsparciu Komitetu programowego i Zespołu zadaniowego.

Zaangażowanie partnerów podczas realizacji

Interact ma na celu uwzględnienie opinii partnerów podczas wdrażania i oceny Interact IV. Dlatego też ich opinie zostaną uwzględnione w różnych propozycjach przeznaczonych do omówienia podczas procesów planowania i oceny działań Interact, a także samego programu.

Jak wskazano w sekcji dotyczącej proporcjonalności podejścia, w przypadku gdyby Interreg i inni partnerzy byli zainteresowani przesłaniem opinii na potrzeby dyskusji Komitetu monitorującego (KM), interesariusz powinien skontaktować się z krajowymi osobami kontaktowymi / członkami KM lub iż, odpowiedzialnymi za zbieranie i kompilowanie danych wejściowych otrzymanych z odpowiednich terytoriów lub od interesariuszy. Potrzeby społeczności Interreg są regularnie oceniane poprzez: ankiety oceniające potrzeby, opinie zbierane podczas wydarzeń i liczne codzienne kontakty z osobami uczestniczącymi w programie. W celu wsparcia rozwoju ukierunkowanych usług, wszyscy partnerzy będą mieli możliwość uczestniczenia w corocznej ocenie potrzeb. Ocena potrzeb jest stałym elementem wspólnego rocznego planu prac, który jest zatwierdzany i monitorowany przez KM. Wreszcie partnerzy będą brani pod uwagę pod kątem udziału w procesie oceny (poprzez ukierunkowane ankiety).

Oprócz tych opcji, aby mieć coś do powiedzenia w systemie Interact IV, członkowie Komitetu Monitorującego Interact często reprezentują instytucje, jednostki lub biura odpowiedzialne za koordynację społeczności Interreg w swoich krajach. Dzięki temu osoby te są świadome specyficznych potrzeb i praktyk.

W celu zapewnienia przejrzystości związanej z podejmowaniem decyzji IZ opublikuje podsumowanie odpowiednich decyzji podjętych na posiedzeniach KM.

Podejście regionalne

Mając na uwadze ambicje określone w trzech perspektywach opisanych w sekcji 2.1.1.1, bliski kontakt z naszymi interesariuszami będzie odgrywać kluczową rolę w osiągnięciu sukcesu w naszej pracy.

Praca z procedurami programu i ogólnymi strukturami zarządzania w celu uczynienia ich bardziej wydajnymi i skutecznymi wymaga dość dobrego zrozumienia tych procesów w ich kontekście lokalnym. Pomoże to określić granice możliwej harmonizacji i pokazać, że Interact rozumie argumenty za lub przeciw takim procesom.

Zachęcanie do współpracy i koordynacji między podmiotami Interreg i/lub zaangażowanymi w realizację programów krajowych i regionalnych cechuje się mocną perspektywą regionalną, a nawet krajową. Odbywa się to zawsze w kontekście ram terytorialnych i/lub politycznych (np. określone cele polityki, strategie inteligentnej specjalizacji itp.). Znajomość tych ram i śledzenie ich rozwoju pomaga zidentyfikować synergie, a tym samym największy potencjał współpracy, który może przynieść korzyści społeczności Interreg.

Wreszcie, zgodnie z podejściem terytorialnym, większość wyników programu będzie miała wpływ i kontekst lokalny/regionalny. Zrozumienie tej różnorodności na poziomie regionalnym powinno pomóc lepiej zrozumieć wyniki, a tym samym – zidentyfikować dobry materiał komunikacyjny.

Dlatego uważa się, że podejście regionalne zastosowane w Interact III może być w dużym stopniu wykorzystane w Interact IV, a bliskość i ukierunkowanie na grupy docelowe można dodatkowo zwiększyć. Bliskość grup docelowych oznacza, że zespół Interact zna interesariuszy, ich kulturę i język administracyjny, z czym się borykają i jakie są ich oczekiwania dotyczące wsparcia od Interact. Dotyczy to głównie zakresu Interreg, ale równie dobrze może pomóc w programach krajowych i regionalnych, tworząc nową grupę docelową.

O ile będzie to właściwe, program mógłby dodatkowo wzmocnić swoją koordynację z koordynatorami krajowymi i władzami krajowymi w celu skuteczniejszej integracji i harmonizacji inicjatyw w zakresie budowania zdolności i koordynacji prowadzonych na poziomie międzyregionalnym i krajowym. Koordynatorzy krajowi mogą być również wspierani za pomocą specjalnych narzędzi (opartych np. na uproszczonych metodach rozliczeń) lub wiedzy fachowej itp. Pozwoliłoby to skuteczniej zająć się nową grupą docelową programów głównego nurtu. Lepsza komunikacja i dzielenie się wiedzą z tymi grupami oznacza również, że dobre praktyki zidentyfikowane w ramach usług regionalnych/krajowych mogą być szeroko promowane na różnych obszarach. Mając tak dobry przegląd terytorialny, łatwiej będzie ocenić, w jaki sposób Interact zaspokaja potrzeby konkretnych obszarów i upewnić się, że wszystkie obszary Europy są zaangażowane w Interact w zrównoważony sposób.

Zasady

Pracując z sieciami regionalnymi/krajowymi, Biura Interact kierują się następującymi zasadami:

- Zrównoważyć wysiłek/koszty/korzyści

Ponieważ zasoby Interact są ograniczone, świadczone usługi są przeznaczone tylko dla określonego regionu, państwa członkowskiego lub określonej liczby programów tylko wtedy, gdy jest to najlepsza metoda świadczenia usługi dla potrzeb określonych dla tych interesariuszy. Podczas planowania działań skierowanych do określonych obszarów zachowana zostanie równowaga między podejściem regionalnym a wymianą między obszarami UE. Do celów promowania wzajemnej wymiany wiedzy, menedżerowie programów z obszaru regionalnego

powinni mieć możliwość spotkania się i wymiany praktyk dotyczących programów z innych obszarów.

- Równorzędna rola języków narodowych i pochodzenia

W profilu zespołu Interact zapewniona jest ogólna równowaga między różnymi językami i środowiskami administracyjnymi w różnych biurach. Niemniej jednak nie jest możliwe, aby zespoły Interact obejmowały wszystkie języki we wszystkich tematycznych dziedzinach wiedzy. Oficjalnym językiem programu jest język angielski, wszelkie usługi będą zatem świadczone w języku angielskim. Specyficzne dla regionu/kraju porady *ad hoc* w językach narodowych są, w granicach zasobów i specjalistycznej wiedzy dostępnej w Interact, nadal możliwe dzięki współpracy z krajowymi punktami kontaktowymi.

- Zdobywanie wiedzy regionalnej

Biura Interact nieustannie poszerzają wiedzę na temat programów i sieci krajowych w dziedzinie, która jest również przydatna w usługach horyzontalnych.

- Podejście do sieci otwartych

Sieć wiedzy jest siłą rzeczy otwarta, ponieważ tworzenie/udostępnianie wiedzy w zamkniętych kręgach osób jest bardzo ograniczone. Sieci regionalne i krajowe będą również korzystać z ogólnoeuropejskiej wiedzy dostarczanej przez Interact lub podmiotów zewnętrznych. Dlatego każda usługa ukierunkowana geograficznie będzie zawierała z zasady przykłady z zewnątrz. Aby umożliwić rzeczywistą wymianę wiedzy, udział w spotkaniach sieci jest ogólnie otwarty.

- Praca oparta na realnych potrzebach

Podstawową zasadą zapewniającą dobre działanie sieci regionalnych jest fakt, że mają one rzeczywistą i konkretną potrzebę lub zainteresowanie współpracą i wymianą. Dlatego klucz do sukcesu opiera się w całości na tematach, które zostaną uzgodnione zarówno przez Interact, jak i członków tych sieci, biorąc pod uwagę potrzeby i zainteresowania mniej i bardziej doświadczonych pracowników Interreg.

Zasięg geograficzny

Biorąc pod uwagę powyższe podejście i zasady, Interact zapewni, że wszystkie uczestniczące kraje i programy skorzystają na swoim zaangażowaniu w program Interact.

Dodatkowo:

- Analiza udziału programów będzie obejmowała aspekty terytorialne;
- Plan oceny będzie obejmował analizę regionalną i środki;

- Plany komunikacji będą obejmować analizę i konkretne środki dla regionów/krajów (np. osoby niewystarczająco zaangażowane, nieuczestniczące lub korzystające z usług Interact).

5. Podejście do komunikacji i widoczności programu Interreg (cele, docelowi odbiorcy, kanały komunikacji, w tym, w stosownych przypadkach, zasięg w mediach społecznościowych, planowany budżet i odpowiednie wskaźniki monitorowania i oceny)

Odniesienie: Art. 17(4)(i)

Interact oferuje specjalistyczne usługi dla interesariuszy, włączając w to także inne programy. W tym rozdziale opisano, w jaki sposób Interact podejmie działania związane z komunikacją i widocznością, w celu zapewnienia skuteczności pracy swojej i docelowych odbiorców.

Cele

Głównym powodem istnienia celów komunikacyjnych jest uzupełnienie realizacji ogólnego celu programu, jak również określonych celów szczegółowych.

Aby sprostać tym potrzebom wyznacza się cele komunikacji, które:

1. Promują Interact i wykorzystanie kluczowych narzędzi i usług wspierających współpracę.
1. Wspierają szersze rozpowszechnianie najlepszych praktyk i wiedzy wśród docelowych odbiorców.
2. Wykazują, że „współpraca działa!”;
 - a) poprzez osiągnięcia Interact.
 - a) poprzez zestawienie osiągnięć Interreg.
 - b) poprzez dzielenie się wiedzą z innymi podmiotami współpracy.

Przedmiot komunikacji będzie się zmieniał w całym okresie i będzie regularnie poddawany przeglądowi. Na początku tego okresu priorytetem będzie wspieranie budowania relacji z nowymi odbiorcami, a także zapewnienie rozpowszechniania wspólnych interpretacji nowych zasad współpracy.

Docelowi odbiorcy

Docelowi odbiorcy Interact zostali wskazani powyżej (2.1.1.3). Główni docelowi odbiorcy Interact już podjęli współpracę, ale mogą nie znać wszystkich zasobów i narzędzi, które mogą wykorzystać do celów wspierania. Kluczowym szczególnym celem w następnym okresie będzie zapewnienie wyjścia Interact poza istniejące relacje – szczególnie w miejscach zaangażowania nowych odbiorców.

Interakcyjna komunikacja powinna również nadawać priorytet pracy z szerszymi podmiotami politycznymi w celu dalszego rozwoju partnerstwa i tworzenia sieci ambasadorów Interact.

Ambasadorowie ci będą potrzebować aktualnej wiedzy i informacji o rozwiązaniach opracowanych przez Interact, aby móc dzielić się odpowiednią pracą ze stronami trzecimi. Interact bierze pod uwagę możliwość wykorzystania zagregowanych osiągnięć programów Interreg do promowania ogólnoeuropejskiej współpracy z obywatelami, wspierając programy w skuteczniejszym docieraniu do ich docelowych odbiorców. Poprzez te działania Interact wspiera komunikację Interreg z obywatelami Europy.

Kanały komunikacji

Interact będzie utrzymywać witrynę internetową, która będzie głównym źródłem informacji i zasobów dla docelowych odbiorców Interact. Interact będzie również utrzymywać platformę wymiany, z łatwym dostępem z poziomu strony internetowej, co umożliwi wymianę na zasadzie „peer-to-peer”.

Promując pracę Interact, należy używać skutecznych narzędzi komunikacji elektronicznej. Utrzymywanie aktualnej bazy danych kontaktów zapewni skuteczne narzędzie docierania do kluczowych odbiorców za pośrednictwem regularnych biuletynów wysyłanych pocztą e-mail. Ponadto zostaną wykorzystane inne narzędzia komunikacji elektronicznej.

Chociaż głównym celem działań Interact jest elektronika odzwierciedlająca profesjonalną publiczność, kluczowe elementy mogą być także przekazywane w formie drukowanej. Ma to zastosowanie w szczególnych wydarzeniach w obszarze UE na dużą skalę, które oferują możliwości nawiązywania kontaktów i podnoszenia świadomości na temat Interact i Interreg.

Zasięg w mediach społecznościowych

Interact zbudował swoją solidną obecność na Twitterze, Facebooku i LinkedIn. Chociaż odbiorcy różnią się w zależności od platformy, wszystkie trzy narzędzia zapewniają skuteczne zasięgi programu. Interact będzie nadal monitorować inne platformy mediów społecznościowych, aby zrozumieć, gdzie istnieją skuteczne możliwości profesjonalnego dotarcia do odbiorców.

Oprócz własnych kont, organizacja ma do dyspozycji także inne zarządzane przez nią konta, koncentrujące się na promowaniu wszystkich działań Interreg; ich działalność również będzie kontynuowana.

Planowany budżet

Z zastrzeżeniem ostatecznych uzgodnień budżetowych, Interact planuje wydać co najmniej 0,5% całkowitego budżetu programu na komunikację. Zapewnić ma to skuteczną stronę internetową programu, markowe szablony materiałów i materiałów promocyjnych, a także inne materiały drukowane i cyfrowe wspomagające pracę programu.

Monitorowanie i ocena

Należy dokładnie rozważyć rolę komunikacji we wspieraniu ogólnych celów programów. Chociaż wiele aspektów promocyjnych nie zostanie uwzględnionych w formalnych wskaźnikach programu, należy rozważyć rolę komunikacji w łączeniu właściwej osoby z odpowiednimi rozwiązaniami.

6. Wskazanie wsparcia dla projektów o małej skali, w tym małych projektów w ramach funduszy małych projektów

Odniesienie: Art. 17(4)(nowy j), Art. 24

7. Przepisy wykonawcze

7.1. Władze programu

Odniesienie: Art. 17(7)(a)

Tabela 10

Władze programu	Nazwa instytucji	Nazwisko osoby kontaktowej	Adres e-mail
Instytucja zarządzająca	Region samorządowy Bratysławy/Departament ds. programu Interact		
Instytucja krajowa (w stosownych przypadkach dla programów z uczestniczącymi krajami trzecimi)	Nie dotyczy		
Instytucja audytowa	Ministerstwo Finansów Republiki Słowackiej/Dział ds. audytu i kontroli		
Grupa przedstawicieli audytorów	Nie dotyczy		
Organ, na rzecz którego Komisja ma dokonywać płatności	Ministerstwo Finansów Republiki Słowackiej/Dział ds. funduszy europejskich		

7.2. Procedura tworzenia wspólnego sekretariatu

Odniesienie: Art. 17(7)(b)

Instytucja zarządzająca będzie wspomagana przez niewielki wspólny sekretariat (Sekretariat Interact, SI) i będzie zawierać umowy ze zdecentralizowanymi organami wdrażającymi, zwanymi dalej biurami Interact, przez które organizacja faktycznie będzie dostarczać program grupom docelowym.

Zapewniona zostanie ścisła współpraca między Instytucją zarządzającą, Sekretariatem Interact i Biurami Interact w zakresie wspólnego opracowywania i wdrażania wieloletnich/rocznych programów/planów prac.

Zgodnie z charakterem programu (Interact IV nie będzie realizował projektów w zwykłym rozumieniu Interreg, ale dla ograniczonych grup beneficjentów przez cały okres wdrażania programu), nie ma potrzeby informowania beneficjentów. Dlatego niewielka komórka sekretariatu, utworzona w ramach IZ, w strukturze organizacyjnej Samorządowego Regionu Bratysławy, będzie wspierać głównie Instytucję zarządzającą i Komitet monitorujący wykonując swoje funkcje zarówno koordynacyjne (w ramach Priorytetu nr 1), jak i zarządzania technicznego; przede wszystkim jednak będzie odpowiedzialna za następujące zadania:

- Ustanowienie ram świadczenia usług: opracowywanie i dalsze rozwijanie procedur na poziomie programu i powiązanych szablonów (np. związanych z rocznym planowaniem prac) oraz kluczowych dokumentów (np. wieloletniego dokumentu strategicznego i wewnętrznych wytycznych);
- Koordynowanie faktycznej realizacji procesów na poziomie programu, w tym ułatwianie corocznego planowania prac, opracowywanie wspólnych rocznych planów prac na podstawie wkładu Biur Interact, a także organizowanie spotkań koordynacyjnych i podejmowanie działań następczych w tym zakresie;
- Zbieranie i kompilowanie danych wejściowych Biur Interact w formie dokumentów na poziomie programu;
- Przyczynianie się do zadań związanych z monitorowaniem merytoryki i finansów, za które odpowiedzialność ponosi Instytucja zarządzająca;
- Wypełnianie obowiązków sprawozdawczych na poziomie programu (oraz pomoc w tymże);
- Zapewnienie (utworzenie, utrzymanie i dalszy rozwój) wspólnej infrastruktury informatycznej programu, w tym systemu monitorowania programu, platformy współpracy online itp.

7.3. Podział odpowiedzialności między uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie i KTZ, w przypadku korekt finansowych nałożonych przez instytucję zarządzającą lub Komisję

Odniesienie: Art. 17(7)(c)

Beneficjenci ponoszą odpowiedzialność za wszelkie nieprawidłowości, które mogli spowodować. Wszelkie nienależnie wypłacone kwoty są odzyskiwane od konkretnego beneficjenta przez instytucję zarządzającą.

Jeżeli instytucji zarządzającej nie uda się zapewnić spłaty od jednego z beneficjentów, państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się dany beneficjent, zwróci instytucji zarządzającej wszelkie kwoty nienależnie wypłacone temu beneficjentowi. Każde uczestniczące państwo członkowskie przyjmujące konkretnego beneficjenta, podpisując porozumienie zgodnie z Art. 16(5)

rozporządzenia Interreg, wyraźnie zgadza się na ponoszenie tej dodatkowej odpowiedzialności i terminowy zwrot wszelkich nienależnie wpłaconych kwot na konto programu. Instytucja zarządzająca jest odpowiedzialna za zwrot odpowiednich kwot do budżetu ogólnego Unii. Wszelkie takie zdarzenia i środki zostaną w odpowiednim czasie omówione i uzgodnione na pierwszym kolejnym posiedzeniu Komitetu monitorującego.

Jeżeli jakkolwiek właściwy organ państwa członkowskiego wykryje nieprawidłowość, w odpowiednim czasie poinformuje o tym Instytucję zarządzającą i Instytucję audytową.

W przypadku zawieszenia płatności przez Komisję Europejską z powodu błędów, nieprawidłowości, a nawet czynników zewnętrznych, takich jak luki w przepływach pieniężnych na poziomie europejskim, Instytucja zarządzająca poinformuje beneficjentów i Komitet monitorujący o zawieszeniu i przyczynach niezwłocznie uzyskaniu takiej wiedzy.

Dysponując tymi informacjami, Instytucja zarządzająca zwołuje również wszystkie podmioty, na które zawieszenie ma bezpośredni wpływ, w szczególności beneficjentów, w celu opracowania planu usunięcia przyczyn, zgodnie ze wskazówkami przekazanymi przez Komisję Europejską. Komitet monitorujący informowany będzie na wszystkich etapach w szczególności o środkach uzgodnionych z Komisją Europejską, postępach i konsekwencjach zawieszenia świadczenia usług przez Interact.

Instytucja zarządzająca zapewni, że każda kwota wypłacona w wyniku nieprawidłowości zostanie odzyskana od beneficjenta. W przypadku Interact IV przez „beneficjentów” rozumie się instytucje przyjmujące w państwach członkowskich, w których znajdują się Sekretariat i Biura Interact.

Mimo że państwa członkowskie, które nie będą na swoim terytorium posiadać jednostek programu Interact, nie będą beneficjentami programu, będą otrzymywać korzyści wynikające z usług programu. W przypadku korekt finansowych nałożonych przez Instytucję Zarządzającą lub Komisję, zgodnie z Art. 17(7)(c) rozporządzenia Interreg, w programie określa się podział odpowiedzialności między uczestniczącymi państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, partnerskimi krajami trzecimi lub krajami lub terytoriami zamorskimi.

Dla Interact IV, w przypadku zaistnienia korekt ryczałtowych wynikających z błędów systemowych lub nieprawidłowości spowodowanych decyzjami Komitetu Monitorującego programu, wszystkie państwa członkowskie zgodziły się podzielić odpowiedzialność proporcjonalnie do ich udziału we współfinansowaniu, ale nie przekraczając jednocześnie kwoty ich odpowiedniego wkładu krajowego. Za wszelkie nieprawidłowości, w tym te o charakterze systemowym, odpowiedzialność ponoszą podmioty i/lub beneficjenci (o ile je spowodowali).

8. Stosowanie kosztów jednostkowych, kwot/stawek ryczałtowych i finansowania niepowiązanego z kosztami

Odniesienie: Art. 88 i 89 rozporządzenia ogólnego

Tabela 11: Stosowanie kosztów jednostkowych, kwot/stawek ryczałtowych i finansowania niepowiązanego z kosztami

Zamierzone zastosowanie Art. 88 i 89	TAK	NIE
Od momentu przyjęcia programu skorzysta – zgodnie z Art. 88 rozporządzenia ogólnego – ze zwrotu wydatków kwalifikowalnych na podstawie kosztów jednostkowych, kwot ryczałtowych i stawek ryczałtowych w ramach priorytetu (jeśli tak, proszę wypełnić Załącznik nr 1)		NIE
Od momentu przyjęcia programu skorzysta –z art. 89 rozporządzenia ogólnego – z finansowania niepowiązanego z kosztami zgodnie (jeśli tak, proszę wypełnić dodatek 2)		NIE

ZAŁĄCZNIKI - Nie dotyczy Interact